

Aleg. 44.

Wniosek.

Wylewy tegoroczne i nieustające słoty w porze zbiorów, uczyniły wszelką paszę zupełnie niemal niezdatną na karm dla bydła. Z powodu tedy wszędzie zmulonej albo zgniłej paszy, zachodzi więcej niżeli obawa, bo niemal pewność, że z wiosną roku przyszłego pojawią się w całym kraju zarazy bydłce.

Dla zapobieżenia tej nowej grożącej klęsce, jest tylko jeden sposób uczynienia z tej paszy mniej szkodliwą, przez przymieszkę soli, przeto

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

„Wzywa się c. k. Rząd, ażeby na rok 1882/3 otworzył sprzedaż soli bydłcej, sprzedając takową osobom hodującym bydło, za certyfikatami wydawanymi przez c. k. Starostwa, a oznaczającymi ilość potrzebnej soli dla każdego potrzebującego jej hodowcy inwentarza.

Wnioskodawca:

M. Rey.

Abrahamowicz, ks. Isakowicz, Roman Michałowski, E. Jędrzejowicz, Mikołaj Wolański, Tyszkowski, Łukasiewicz, Podlewski, Kaczała, Pławicki, Szumańczowski, Dr. M. Fedorowicz, E. Sanguzko, K. Scipio, Sz. Koziębrodzki, Madeyski, T. Merunowicz, Wernicki, Pilat, Polanowski, Hoszard, Mayer, Goldmann, Romanowicz, Skałkowski, Gross, Wohlfarth, Gedel, Wasilewski, Żywicki, Hausner, Spławiniński, Jasiński.

